

Motet for STB

N.F.S.Grundtvig

Carl Nielsen

Peter Koch Andersson

S

T

B

1. Der sad en fis-ker så tan-ke-fuld og hør-te på Her-rens ta - le; så klang i ø - ret ej
 9. På hjer-te-dy-bet vi fa - re ud, hvor ti-me-ligt ej kan bun - de, der vod vi træk-ke på

S

T

B

o- 1. på fis-ker-kva-sen vor Her - re sad, og
 9. hvo kun al ver-den, ej mer, at-trår, han

sølv og guld, ej san-gen i hav-fru - sa - le; på fis-ker-kva-sen vor Her - re sad, og
 Her-rens bud for, hvad ej vil gå til grun - de; hvo kun al ver-den, ej mer, at-trår, han

S

T

B

folk i mæng - de som blomst og blad de lyt - ted i land til Or - det.
 ej et ord af vor mund for-står, ham gri - ber da ej vor ta - le.

folk i mæng - de som blomst og blad de lyt - ted i land til Or - det.
 ej et ord af vor mund for-står, ham gri - ber da ej vor ta - le.

S

B

8. Med lys vi kom-me, med kors vi gå, vi vil in-gen sjæl be - dra - ge, de

S

B

ved det al - le, vi kal - de på, at ver-den de må for - sa - ge; på snek-ken va - jer det

S

B

rø - de flag, vort garn vi sæt - te ved høj - lys dag og ej i de smal - le sun - de.